

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

29. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

19. ČERVENCE 2020

Z obsahu:

**Modlitba vyžaduje
odvahu víry**

Homilie papeže
Františka při mši svaté
12. října 2017 v římské
bazilice Panny
Marie Větší
- strana 2 -

Svatá Makrína mladší

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (11)
- strana 5 -

Arcibiskup Cordileone

provedl exorcismus na
místě svržené sochy
- strana 7 -

Nejkrásnější květ ráje (12)

Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 8 -

Prorok Eliáš

P. Štefan Ištvaník CSsR
- strana 10 -

Podivuhodný život

Mariam Baouardy
(1846-1878) - 5. část
Jean Claude
a Geneviève Antakli
- strana 12 -

Domenico Fetti (asi 1589-1623): Bůh přijímá Eliášovu oběť

Modlitba vyžaduje odvahu víry

Homilie papeže Františka při mši svaté 12. října 2017
v římské bazilice Panny Marie Větší

Děkujeme dnes Pánu za založení Kongregace pro východní církve a Papežského východního institutu papežem Benediktem XV. před sto lety v roce 1917. Tehdy zuřila první světová válka, dnes – jak jsem již několikrát zmínil – prožíváme další světovou válku, byť rozkouskovanou. A vidíme mnoho našich sester a bratří křesťanského východu, zkoušených dramatickým pronásledováním, a znepokojivě rostou-

ci diasporu. Plyne z toho spousta otázek, mnohá „proč“, která se podobají těm z prvního dnešního čtení z knihy proroka Malachiáše (3,13–20a).

Pán si nad svým lidem posteskl a řekl: „Drze proti mně mluvíte. Ptáte se: »Copak jsme mezi sebou mluvili proti tobě?« Říkáte: »Zbytečné je sloužit Bohu! Jaký užitek máme z toho, že vůči němu zachováváme závazky, že kráčíme před Hospodinem zástupů v kajícím šatě? Nyní musí-

me za šťastné prohlásit lidi zpupné, vždyť mají úspěch ti, kdo se dopouštějí bezbožnosti, pokoušejí Boha, ale zůstávají bez pohromy.« (Mal 3,13–15)

Častokrát máme také takovou zkušenost a nezřídka to slyšíme z důvěrných sdělení a zpovědí těch, kdo nám otevírají svá srdce. Vidíme ničemníky, takové, kteří jdou bez skrupulí za svými zájmy, utiskují druhé, a zdá se, že se jim daří, dosahují toho, co chtějí, a myslí jenom na to, jak si užívat života. Odtud ta otázka: „Proč, Pane?“

Tato „proč?“, objevující se také v Písmu svatém, si klademe všichni. A odpovídá na ně samotné Boží Slovo. Právě v tomto úryvku z proroka Malachiáše čteme:

Pokračování na str. 7

Ježíšovy čili Boží pravdy a hodnoty jsou jiné než ty, které člověku nabízí svět. A tudíž jsou v očích světa nelogické a nesmyslné. Velmi podrobně to vysvětluje sám Ježíš polské mystičce Alici Lenczewské. (str. 5–6) Je nám jistě blízké, jak Alice má spoustu otázek „Proč?“. Ježíš jí vždy podává takovou odpověď, která má v konečném důsledku společný jmenovatel: nejdůležitější je mít bezmeznou důvěru v Ježíše, protože on ví, proč se věci mají tak či onak. Že Ježíš lidské duši rozumí dokonale, dokládají rovněž jeho chápající slova, že je lehké věřit, když všechno jde úspěšně a logicky, ale horší je, když je to nepochopitelné a vyžaduje oběti zdánlivě nesmyslné. Jako by promlouval ke každému z nás...

S vírou je neoddělitelně spojená modlitba. Nejde jen o pouhá slova, ale o trvalý postoj duše. Ačkoli zmínka o modlitbě padne v téměř každém duchovním rozhovoru, textu, rozjímání či úvaze, stále to ještě nic neznamená, pokud se v modlitební praxi neprojeví výrazným způsobem hloubka, síla víry konkrétního člověka. Tedy: kde je silná víra, tam je větší touha po modlitbě a účinek modlitby nesrovnatelně větší než u toho, jehož víra je slabá, zvyková. Ježíš nás skrze Alici učí, že ne vždy a ne každý můžeme konat velkolepé činy – i když těch je také třeba, nýbrž velmi mnoho zmůže i ten, kdo se vši silou víry modlí za druhé, za celý svět, zmatený

Editorial

a ztotočený zlem. Nepochybně každý katolík může vyslyšet Ježíšovu výzvu: „Modli se, aby bylo možné zachránit, koho jen lze, pokud je taková možnost.“ A že je to aktuální potřeba, potvrzuje Ježíš vzápětí, když sděluje, že zůstalo tak málo času a tak strašná záhuba visí nad světem – nad jeho milovanými dětmi. Lze spekulovat o tom, co všechno tato slova znamenají. Ať už je to jakkoliv, nezpochybnitelné je: boj o záchranu lidských duší se stupňuje a žel, Ježíšova krev prolitá na kříži bude pro některé prolita nadarmo.

Pro svět, který hledá svůj smysl v ukojení lidských vášní, v hédonismu, v pyšném „já“ odmítajícím Boží stvořitelenskou moc a jeho milost, jsou všechny tyto myšlenky nejen nelogické, ale doslova pohoršením. Jak biblické! Krásně to přiblížil před zhruba sto lety kardinál Lépicier, když v meditacích o loretánských litaních (str. 8–9) hovoří o propastné odlišnosti moudrosti nebeské od moudrosti světa. Tu druhou pak popisuje slovy Písma: „Leckterá cesta se někomu zdá být přímá, ale nakonec je to cesta smrti.“ (Př 14,12) Pohledme jen na současný svět: Jak často slyšíme z úst zodpovědných veřejných činitelů propagační slova typu „My to zvládneme“, „Už víme, jak na to“ – a přesto je řešení problémů lidstva v nedohlednu, tzv.

světlo na konci tunelu je spíše světlem falešným, protože se objeví vždy nové problémy. Kde hledat útočiště, kde najít odpovědi na všechny ty otázky, které s tím souvisí, na všechna lidská „proč“? Je těžké pro mnohé si to přiznat – jedině Trojediný Bůh dává jasné odpovědi a jen on může člověku zajistit vnitřní pokoj a řešení všech jeho osobních i celospolečenských problémů a potíží.

Víme, že náš svět je v boji se zlým duchem, ďáblem. A ten má jen jedinou snahu: ukrást duše Bohu. Využívá k tomu i sladkého vábení falešných proroků, kterým nejde o Boží vůli, o naše dobro, ale jen o jejich osobní prospěch. Ne každý je totiž pravým Božím prorokem, jakým byl snad největší z nich, jehož dobře známe z Bible – Eliáš. (str. 10–11) Je tedy třeba se naučit správně rozlišovat, a to i způsobem, jež můžeme vyčíst ze slov sestry Mariam Baouardy: „Neexistuje svatost bez poslušnosti, bez pokory! A jestliže někdo koná zázraky bez těchto ctností, pak přicházejí od satana!“ (str. 12–13) Pro někoho možná až příliš přísná slova, ale kde není pokora, nemůže být nic jiného než pýcha – a ta se vždy staví proti Bohu...

Modleme se a konejme i skutky pokání, abychom vyprosili pro co největší počet lidských duší milost osvobození z pout hříchu a spásu věčnou. Panna Maria se spolu s námi za své pozemské děti ráda přimluví...

Daniel Dehner

Je právě čas, kdy na poli dozrávají zlaté klasy, a tvůj Pán využívá toho obrazu pole a úrody, aby ti přiblížil podstatu Božího království. Jeho výstižná podobenství jsou pro jedny výmluvná, pro jiné záhadná. Pán promlouvá především k těm, kteří chtějí naslouchat a porozumět. Pros Ducha Svatého, abys patřil mezi ně.

Ježíš představuje svého Otce jako nejlepšího nebeského Hospodáře. *Všechno, co učinil, je velmi dobré.*⁽¹⁾ Zásévá na svém poli vždy jen *dobré semeno*. Kdykoliv se setkáváš s bolestnou skutečností, že kolem sebe i v sobě samém narážíš i na to, co není dobré, není to vina Hospodáře. Způsobil to nepřítel, který nenávidí Hospodáře a nepřeje si dobrou úrodu. Přichází, aby do dobré a pozeňnané setby zasel své zlé semeno, které škodí.

Učinil tak lstivým a podlým způsobem. Příklad se pod pláštěm temnoty, *když lidé spali*. Lidská nevědomost a nedostatek bdělosti mu umožňuje, aby zcela nepozorovaně šířil a zaséval semeno zla. To pak začne zapouštět kořeny, klíčí a vzrůstá, dlouho nikým nepozorováno. Teprve když *klasy dozrávají*, objeví se mezi nimi i záluďný plevel se vši svou drzou neodbytností. Pravá tvář zla se pozná teprve, až dozraje: *podle jeho ovoce*⁽²⁾.

Všimni si, že Ježíš ti představuje nepřitele nikoliv jako nějaký abstraktní pojem, jako symbol, alegorii či magickou sílu, ale jako zcela konkrétní skutečnost Hospodářova nepřitele, jako velmi inteligentní a snaživou bytost, která zcela záměrně a systematicky vyhledává všemožně způsob, jak poškodit a znehodnotit dobrou úrodu, kterou připravuje nebeský Hospodář. Proti věčnému plánu Dobra tu stojí **skutečný plán Zla**, a ten má své realizátory, přísluhovače, které je možno jen velmi obtížně identifikovat, přinejmenším do té doby, dokud se neprojeví **skutečné ovoce** jejich zákeřného působení.

Co si máme počít v situaci takového ohrožení? Když Hospodářovi služebníci zpozorovali, jak silně se rozbujel nebezpečný plevel, velmi je to pobouřilo. Asi nebude pro tebe obtížné vžít se do jejich pocitů. Jsou připraveni ihned rozhodně

zakročit a skoncovat s tímto nemalým pohoršením. Když budeš předkládat Hospodáři svou oprávněnou stížnost, snaž se, aby ti tvoje horlivost nepřekazila pohled na jeho klid a velkomyslnost. Především si všimni, že plevel, který se na jeho poli objevuje, není pro něho žádným překvapením. Zná velmi dobře svého nepřítele i všechny jeho podlé způsoby. Ale zná také kvalitu svého *dobrého semene* a je si zcela jist svou sklizní. I přes to, že se plevel tak rozbujel, nemá nejmenšího důvodu k obavám, že by nepřítel zcela zmařil jeho úrodu. Je dokonce v zájmu jeho *pšenice*, aby zatím za dané situace rostla *spolu s plevelem až do žní*.

Kdyby Hospodář dovolil svým služebníkům, aby ihned vystoupili na pole a očistili je, mohli by pošlapat mnoho dobré úrody. Přijde nenávratně čas, kdy bude možné plevel od pšenice nejen velmi dobře oddělit, ale i bezpečně oddělit a pak s ním také přiměřeně naložit. I když se Zlý tak usilovně snaží poškodit Otcovo království, nemůže zabránit tomu, aby se rozrůstalo jako veliký strom, takže *přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích*. Nakonec Otcovo království *všechno prokvasí jako kvas*.

Bylo by však zcela bláhové a marné vykládat si Hospodářovu trpělivou shovívavost jako rezignaci, jako lhostejnost, která by jakkoliv zrovnoprávňovala dobré i zlé. Právě naopak. Stejně jako nenechá svou úrodu na pospas Odpůrci, nezapomíná ani na spravedlivou odplatu všem těm, kteří se tak usilovně snažili ji poškodit. K čemu by *zaséval na svém poli semeno*, kdyby neměl přijít čas žní? K čemu by byla všechna práce a láskyplná péče, kdyby úroda měla být znehodnocena plody zla? Konečně očistění pšenice od veškerého plevele a jeho definitivní zničení je naprosto samozřejmou a zcela logickou součástí jeho spasitelské ekonomiky. Přitom realita *času žní* nijak nezávisí na tom, zda jí většina právě přijímá, ignoruje, nebo dokonce zásadně odmítá.

Plody zlého nepřítele spatřuje Pán především v *pokrytectví a pohoršení*. Pokrytectví je ona falešná maska, která se pěknými slovy snaží překrýt pravou tvář zla a tváří se jako vyrůstající *pšenice*. Pohor-

Liturgická čtení

1. čtení - Mdr 12,13.16-19

Kromě tebe není boha, který by se o všechno staral, nemusíš dokazovat, že soudíš spravedlivě. Neboť tvá moc je základ spravedlnosti a to, žes pánem, činí tě shovívavým ke každému. Vždyť sílu ukazuješ jen tomu, kdo nevěří ve tvou svrchovanou moc, a trestáš vzdor těch, kdo ji znají. Ty však, který vládneš silou, v mírnosti soudíš a nás vedeš se vši šetrností, neboť kdykoli chceš, máš moc vždycky v ruce. Takovým jednáním jsi poučoval svůj lid, že spravedlivý musí být lidumilný. Svým synům poskytuješ radostnou naději, že po hříchu dáváš příležitost k lítosti.

Dokončení na str. 13

šení je každá škoda, která byla nebo by mohla být způsobena Boží úrodě.

Ti, kteří se ti snaží namluvit, že Ježíšova slova, tak jak ti je tlumočí jeho legitímní zástupci, nemáš brát doslova, že jeho měřítko již dnes neodpovídají společenské realitě, že máš hledat pravdu sám v sobě, v lidstvu této doby, ti všichni ukazují, jak vypadá v praxi *pokrytectví a pohoršení*, jak roste ze semene, které *zasíl nepřítel*. Pokud se nepříteli podaří využít tvé ospalosti a zaseje u tebe jedovatý plevel, může se ti dokonce dlouho zdát, že jsi to právě ty, u koho zraje ta pravá pšenice. Ale tato falešná sebejistota je jen jedovatým plodem *pokrytectví toho Zlého*. Rád by tě zapojil do rozsévání svého *pohoršení*.

Máš obavy, že utoneš v moři bujícího plevele? Nepodléhej malomyslnosti ani při pohledu na množství zla. Tam, kde se *rozmáhá hřích, tam se ještě více rozhojňuje milost*⁽³⁾. Odvrát se od Zlého a přikloň se celým srdcem k Hospodáři. Jsi součástí jeho dobré úrody, proto ti posílá svého Syna skrze nejčistší Matku, jejíhož neposkvřněného Srdce se nedotkl ani stín zla. Jí zaslavě sebe a své ovoce. Ona nad tebou bdí, abys *zazářil jako slunce v Otcově království*.

Pane, jsi veliký a činíš divy, ty jediný jsi Bůh. Obrát se ke mně a smiluj se nad mnou.⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Gn 1,31; ⁽²⁾ srov. Mt 12,33;

⁽³⁾ Řím 5,20; ⁽⁴⁾ Ž 86,10.16

Svatá Makrína mladší

Vzejde-li z nějaké rodiny světec, je to pro ni obrovské požehnání. Nemusí to nutně svědčit o svatosti té rodiny, vždyť kolik svatých či blahoslavených vzešlo z nevěřícího prostředí! Pokud však z jedné rodiny vzejde světců sedm, pak můžeme s úžasem hovořit o rodině naprosto výjimečné. Z takové rodiny pocházela sv. Makrína mladší. Mladší proto, že v liturgickém kalendáři se nachází i sv. Makrína starší, její babička. Na oltář byli vyzdviženi i její rodiče a tři bratři. A dokonce její dědeček zemřel mučednickou smrtí...

Makríniným rodištěm byla kolem roku 327 Caesarea, ležící v dnešním Turecku. Jak její výchova probíhala, není třeba příliš dlouho rozvažovat, stačí se podívat do římského martyrologia na datum 30. května, u něhož nalezneme jména jejích rodičů – sv. Basila staršího a sv. Emmelie.

Makríninou vášní byla odmalička četba Bible, už v dětství se naučila napaměť všechny žalmy, recitovala či zpívala je při každé příležitosti, před zahájením každé činnosti, ráno po probuzení i večer před usnutím.

Svatí rodiče Makríně vštípili lásku ke Spasiteli, která ji provázela celý život a neustále rostla a prohlubovala se. Z bohatství, které tak nabyla, mnohé předávala svým mladším sourozencům a měla svůj díl zásluh na tom, že tři z jejích bratří jsou uctívání Církvi jako světcí. A jde o opravdu velká jména: sv. Basil Veliký, sv. Řehoř Nysský a sv. Petr ze Sebaste. Prvního jmenovaného nasměrovala na cestu mnišství, když se mu začalo zajídat jeho povolání právníka a hledal něco, co by ho naplňovalo mnohem pravdivěji. Řehoř se prakticky stal otcem mnišství, jeho příklad oslovil později sv. Benedikta z Nursie, když tuto formu darování života ustanovil pro západní svět.

Jiný právník, jehož jméno neznáme, pak výrazně zasáhl do života budoucí svě-

ťice. Zasnoubila se s ním a chystali se na společný život ve svazku manželském, leč snoubenec z neznámých důvodů zemřel. V očekávání příštího setkání s tím, jemuž slíbila svou ruku, se Makrína již nikdy nevdala. Jednak byla přesvědčena, že ani smrt neruší zasnuby s vyvoleným, jemuž chce zůstat věrná po celý život (snoubila tak ve své mysli sui generis dva navzájem si odporující stavy – neprovdanou ženu a vdovu), jednak vnímala jako Boží náповědu, kudy má vést její životní cesta – ve službě druhým. Zřekla se tudíž života manželského a zůstala v rodném domě, kde pomáhala v chodu domácnosti i zmíněným podílem na výchově mladších sourozenců.

Seskupovala tam kolem sebe rovněž společenství modlicích se žen, lépe řečeno seskupovala je kolem Ježíše Krista, což se nejvíce rozvinulo po otcově smrti. Jejich setkávání dostávalo postupně ucelenější ráz, modlily se spolu, chodily rozdávat almužny, postily se.

Poté, co všichni sourozenci dosáhli plnoletosti a rozběhli se do světa (bratr Naukratius na její popud do poustevny), opustila s ovdovělou mat-

kou a skupinkou žen, s nimiž se modlivala, rodné město a vypravila se do Pontu, kde spolu založily klášter, jímž byl víceméně položen základní kámen ženského řeholního života. Stala se v něm matkou představenou. Jejím vzorem byla Matka

Boží, kterou nesmírně ctíla a milovala. Také ji zdobila pokora, zbožnost, touha líbit se jen a pouze Bohu. Makrína pro svůj klášter převzala pravidla, která v mužské linii mnišství zavedl její bratr Basil, proto též začala svým sestřám říkat baziliánky.

Svatý Řehoř Nysský popsal život za zdmi kláštera založeného svojí sestrou následovně: „Život těchto řeholnic byl tak svatý, že je lze přirovnat k blaženým duchům, kteří po opuštění pozemského těla míří přímo do nebe. Jejich srdce byla očistěna ode všeho pozemského, žily tam jako andělé. Hněv a závist u nich byly skutečností zcela neznámými. Odvrhly všechny světské rozkoše, marnivost, touhu po počtách a slávě. Jejich rozkoši byla zdrženlivost, slávou zapomenutí, bohatstvím chudoba, zaměstnáním modlitba a práce.“

V roce 375 pochovala Makrína svoji svatou matku, o čtyři roky později se modlila za duši svého zesnulého bratra Basila. Ona sama nedlouho poté onemocněla a byla nucena ulehnout. Nezvolila však lůžko, nýbrž holou zem, jak referoval ve své zprávě její bratr Řehoř, který ji navštívil:

„Nedokázala se ani zvednout, avšak přála si prokázat mi úctu, vítala mě tedy aspoň očima a ústy. Obdivoval jsem její heroické snášení nemoci, navzdory tomu jsem vydal příkaz, aby ji přenesli na postel. Mému nařízení se nezpěchovala, jen pozvedla oči k nebi a modlila se. Zakrývala svou zesláblost a snažila se působit vesele, aby mě nerozesmutnila.“

Sourozenci si navzájem povídali o svém životě, Makrína pak bratrovi kladla na srdce, aby ze všech těch projevů přízně, jimiž ho lidé zahrnují, nezpyšněl, už jenom proto, že jeho dary jsou výrazem Boží dobroty, kterou mu u Boha vyprošují jejich zemřelí rodiče.

„Když jsem pak přišel na druhý den, poznal jsem, že co nevidět nastane její rozloučení s tímto slzavým údolím. Dýchala jen s velkou námahou, přesto ještě hovořila o Pánu Bohu. Když pak nadešly poslední okamžiky, začala se modlit, udělala si na každém víčku křížek, poté i na ústech a na srdci a potichu usnula v Pánu. Dálo se léta Páně 380, Makríně bylo tehdy 52 let.“

Makrína byla pochována po boku svých rodičů, kteří ji milovali v Bohu – a tím přivedli na cestu svatosti. Díky tomu nalezneme její jméno v liturgickém kalendáři u data 19. červenec.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (11)

(Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova.

Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.)

Pátek 3. 10. 86, 24 h.

† Nemusíš být vždycky v kostele, abys Mě mohla adorovat. Toužím, aby v tvém srdci byla ustavičná adorace. Jsem v něm vždycky a chci, abys tam byla se Mnou v lásce, v radosti, v opojení.

Buď tak, Moje dítě, Moje nevěsto. Viš, jak velmi toužím po lidské lásce, i jak moc tě chci obdařit láskou.

- Kdybych mohla způsobit to, aby Tě všichni milovali...

† Můžeš mnoho.

Modli se za druhé, modli se za celý svět zmatený a ztročený zlem.

Modli se, aby bylo možné zachránit, koho jen lze, pokud je taková možnost.

Modli se za své kamarádky, za sousedy, za lidi, které znáš i neznáš, kteří odešli od Mé lásky, kteří ji nechťejí.

Tak málo času zůstalo a tak strašná záhuba visí nad světem - nad Mými milovanými dětmi.

Mé Rány krvácejí neustále a tolik Mé obětní Krve proudí marně.

Chci je očistit tou Krví, vysvobodit a zachránit. Pomoz...

Já jsem znal každého z těch Mých vyvolených, mezi nimiž jsi, a vyzval jsem je jménem, abyste šli a nesli Mé světlo přede Mnou. Jako Jan Křtitel - než přijdu a oddělím zrno od plev. A než budou plevy hozeny na spálení.

- Pošli mě a nauč, abych to dokázala...

† Naslouchej Mému hlasu a naplňuj Moji vůli.

- Mám odhalit, že ke mně mluvíš?

† Záleží komu.

Lidem skromným, kteří jsou v podobné důvěrnosti se Mnou, ano, aby byli posíleni a nacházeli cestu.

Buď opatrná. Zachovej v srdci pocity Mé lásky - jenom pro sebe. Láska nemá ráda, když je obnažována. Ukazuj místo toho své obnažené srdce, aby v něm rozpoznávali Moji Matku i Mne. A aby v něm bylo vidět Mou lásku.

- Tak mnoho mi chybí...

† Nemysli na to, kolik ti chybí, ale hled na Mne a na Moji Matku, abys byla dobrým svědkem. Dívej se pozorně a následuj.

Pátek 7. 11. 86, 10 h.

- Po několika dnech, když jsem se vrátila od svého duchovního otce, roste ve mně Tvoje blízkost, sílí, jako by chtěla roztrhnout srdce.

Vím, že brzy přijdeš. Vnímám ohromné množství lásky blížící se a obklopující mě čím dál víc.

Přijď, můj Snoubenče - ať se ztratím v Tobě.

† Utiš se. Vdechuj Moji lásku... Naplňuj se... Raduj. Zde jsem...

Neděle 7. 12. 86, 22 h.

- To přibližování se k Tobě, Ježíši, je jakoby současně v čase a v prostoru.

† Protože je to jeden rozměr... zachycující tvůj rozvoj od počátku tvé existence do setkání v mém domě.

Časoprostor - to je dobré označení.

Ve všem je jednota. Všechno je jednota a je dokonalé ve své prostotě.

Člověk vidí jenom útržky oddělované časem a prostorem.

Tělesné smysly způsobují, že to tak vidí.

Pokud je někdo sjednocený se Mnou, je mu dáno spatřovat bezprostředně, v různém stupni jasnosti, závisle na milosti, kterou dostává.

Milost není odměnou, a životní potíže nejsou trestem. Všechno je Mojí pomocí v rozvoji.

Velikost a jakost té pomoci je výsledkem mezi touhou člověka a tím, co potřebuje na cestě k dokonalému sjednocení se se Mnou.

Naplňování Mé vůle je shoda touhy člověka s cestou, kterou jsem mu připravil. Tehdy se realizuje možnost dosáhnout plnosti rozvoje a sjednocení se se Mnou.

- Je možné ustavičné bdění?

† To je ideál, o který je třeba neustále usilovat, mobilizovat přitom všechny své lidské síly. Má pomoc bude úměrná tvému úsilí. A to úsilí, to je neustálé volání o Moji pomoc.

Jak vidíš, všechno vede k dětské důvěře a k odevzdávání Mi každé chvíle života se vším, co ona přináší.

Takový obsah v sobě zahrnuje slovo „bděte“ a je to nejdokonalejší cesta rozvoje - úplné zbavení se všeho a dokonalá důvěra.

- Objevil se ve mně stín obavy: co budeš chtít a zda to zvládnu?

† Tvoje otázka svědčí o nedostatku důvěry. Pros o ni a nepřestávej. Dám ti ji.

Pondělí 8. 12. 86, 8:30 h.

- Ráno jsi se mnou rozmlouval. Moc málo si pamatuji.

† To nevadí. Zůstala stopa přeměny ve tvém srdci po té rozmluvě. To je důležité, víc než zapamatování si slov.

„Nyní hled, Hospodin tě vyvolil, abys mu vybudoval dům, svatyni.

Buď rozhodný a jednej! ...

Neboj se a neděš!

Hospodin Bůh, můj Bůh, bude s tebou.

Nenechá tě klesnout a neopustí tě,

dokud veškeré dílo prací

na Hospodinově domě nedokončíš.“

(1 Kron 28,10.20)

† Jde o svatostánek tvé duše, který je Mým domem.

Buduj jej ve své každodennosti a neustále svěřuj Mé péči.

Velké věci se opírají o malé.

Pondělí 8. 12. 86, 23 h.

† Posílám tě na jiné místo, které je tvým pravým místem. Tam půjdeš a tam budeš dozrávat pro setkání se Mnou.

Středa 7. 1. 87, 22:30 h.

† Neboj se utrpení druhých lidí. To je skutečně dobrodini.

Moje láska dovoluje trpět, aby se uniklo mnohem většímu utrpení tam – po smrti.

Aby utrpení mělo výkupnou hodnotu, je třeba je obětovat. Dá se to udělat i za někoho.

– Proč já nezažívám fyzická utrpení?

† Proto, žes Mi odevzdala všechno a že jsi připravena přijmout každou bolest.

Sobota 7. 2. 87, 9:45 h.

– Dnes před úsvitem jsi mi přikázal vstát a jít. Klikatými cestami jsi mne dovedl ke Svému oltáři a také zpátky. Proč to tak bylo?

† Je lehké uvěřit a věřit, když všechno jde úspěšně a logicky. Horší je, když je to nepochopitelné a vyžaduje oběti zdánlivě nesmyslné.

Každá oběť má hodnotu tím větší, když je obtížnější k přijetí a pochopení.

Nic se neztratilo. Spatříš plody své poslušnosti i obtíží. Už jsi je viděla, když jsem k tobě přišel v Přijímání ve dvou způsobech. Takové setkání se Mnou vyžadovalo oběť a odevzdanost. Buď v pokoji a neztrácej důvěru. Jsem s tebou, Moje věrná snoubenko.

S něhou hledím na tvoje těžkosti a sebezápór. Vyrvej a nenamlouvej si to, co ti říká tvůj lidský rozum. Ten tě nevede, ačkoliv ti může pomáhat. Vede tě Moje láska. A ta je dokonalejší a moudřejší než lidská logika.

Moje pravdy a hodnoty jsou jiné: v očích světa nelogické a nesmyslné.

Věř Mé lásce, ona tě nezklame ani nepustí nikdy.

*„Dobrý je Hospodin k těm,
kdo v něho naději složí, k duši,
jež se na jeho vůli dotazuje.*

*Je dobré, když člověk potichu čeká
na spásu od Hospodina.“*

(Pláč 3,25–26)

(Pokračování)

*Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo.
Dziennik duchowy.*

*Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.*

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Diecézní muzeum v Brně: výstava „Víra, Naděje, Láska“

Letošní jubilea světců spjatých s brněnskou diecézí – sv. Jana Sarkandra, sv. Klementa Marie Hofbauera a sv. Zdislavy připomíná výstava Diecézního muzea v Brně s názvem „Víra, Naděje, Láska“.

„Slovo *Víra* v názvu výstavy symbolizuje sv. Jana Sarkandra, který pro svoji víru položil život. *Naděje* je v pojetí výstavy symbolem sv. Klementa Marie Hofbauera, jenž se stal pro Varšavu i Vídeň ve složitě době plamenem, který ukazuje cestu. *Láska* pak připomíná patronku rodin sv. Zdislavu,“ vysvětluje ředitel Diecézního muzea v Brně Martin Motyčka.

V tomto roce je tomu 800 let, co se v Křižanově narodila **sv. Zdislava** (cca 1220–1252). Její otec Přibyslav z Křižanova spravoval brněnský hrad a od roku 1238 byl purkrabím na hradě Veverí. Zdislava se okolo roku 1238 vdala za Havla z Lemberka a stala se příkladnou manželkou a matkou. Se souhlasem svého manžela vstoupila do třetího řádu sv. Dominika. Budovala kláštery a starala se o chudé.

Letos si připomínáme také 400 let od mučednické smrti kněze spjatého s působením na území brněnské diecéze, **sv. Jana Sarkandra** (1576–1620). V roce 1609 byl v Brně v kostele u jezuitů vysvěcen na jáhna. V témže roce přijal kněžské svěcení v kapitulním chrámu sv. Petra a Pavla na Petrově. Od roku 1615 byl ustanoven farářem v Boskovicích. Jelikož se nechtěl zpronevřit pravdě a již jako holešovský farář vyzradit zpovědní tajemství, byl v Olomouci umučen. Sarkander byl spolu se sv. Zdislavou svatořečen při návštěvě papeže sv. Jana Pavla II. v Olomouci 21. května 1995.

Třetím jubilujícím světce je **sv. Klement Maria Hofbauer CSsR** (1751–1820), který pocházel z Tasovic u Znojma. Vstoupil do kongregace redemptoristů a působil ve Varšavě i ve Vídni. Zakládal nové řeholní domy, věnoval se charitativní práci a neustále působil v pastorační práci lidu, studentů i intelektuálů. Na Vídeňském kongresu v roce 1815 také významně zasáhl do směřování Církve v rakousko-uherské monarchii. Zemřel ve Vídni před

200 lety. Bývá nazýván apoštolem Varšavy a Vídne.

Brněnská výstava reflektuje život a duchovní odkaz těchto mimořádných osobností a představuje umělecká díla z období 17.–20. století jako výraz úcty a obdivu k jejich svatému životu. Návštěvníci expozice mohou mimo jiné zhlédnout jednu z nejstarších soch sv. Jana Sarkandra z Vranova nad Dyjí datovanou do období kolem roku 1700, tedy ještě dlouho před jeho beatifikací v roce 1860. Svatý Jan je zde netradičně zobrazen v okamžiku mučení na skřipci. Farnost Boskovice zapůjčila původní Sarkanderovu kasuli se vzácnou gotickou výšivkou. Dalším unikátním exponátem, který ukazuje zobrazení tohoto světce, je návrh kanonizačního obrazu od Milivoje Husáka. Svatého Klementa Marii Hofbauera na výstavě především připomíná historizující malba od pražského akademického malíře Zikmunda Rudla, dílo z farnosti Vnorovy, z roku 1909, kdy proběhla světcova kanonizace, či dřevěná socha z Prosiměřic z konce 19. století s německým invokacním textem. Svatou Zdislavu představuje například obraz Milivoje Husáka, který je návrhem pro oltářní obraz kostela sv. Zdislavy v Lavičkách, stejně jako obraz ze Znojma od akademické malířky Sabiny Kratochvilové.

Návštěvníci výstavy se na dvanácti textových panelech seznámí nejen se životy sv. Zdislavy, sv. Jana Sarkandra a sv. Klementa Marie Hofbauera, ale ve zkratce též s osudy ostatních světců, kteří zanechali svoji stopu v brněnské diecézi. Věřící dostanou také prostor ke ztišení před relikviemi všech tří jubilujících světců.

Výstava „Víra, Naděje, Láska“ je instalována v kryptě brněnské katedrály sv. Petra a Pavla, přístupná je denně mimo pondělí do 4. října 2020 v čase 10–17 hodin, ve čtvrtek pouze do 16.15 hodin.

Realizaci expozice finančně podpořilo statutární město Brno v rámci projektu *Kultura v areálu Petrova 2020*.

Martina Jandlová

Zdroj: www.cirkev.cz, 24. 6. 2020
(Redakčně zkráceno a upraveno)

Arcibiskup Cordileone provedl exorcismus na místě svržené sochy

„Pocítil jsem velikou úzkost a hlubokou ránu v duši, když jsem uviděl strašné blasfemické činy špinící památku sv. Junipera Serry, který byl velkým obráncem domorodců této země,“ řekl Salvatore Cordileone, arcibiskup San Francisco, při obřadu spojeném s exorcismem na místě svržené sochy františkánského misionáře.

Arcibiskup Cordileone svolal v neděli 28. června věřící do Golden Gate Park, na místo, kde 19. června dav spojený s hnutím „Black lives matter“ pod záminkou boje proti rasismu strhl sochu sv. Junipera. Čin rozvášněných demonstrantů přečetl v symbolickém klíči jako dílo Zlého a profanací mřící ke zničení Církve. „Přinesme tedy svou modlitbu a požehnejme tuto zemi svčcenou vodou, aby ji Bůh mohl očistit a posvětit,“ řekl arcibiskup Cordileone předtím, než provedl exorcismus. Obřad uzavřela modlitba růžence spojená s prosbou o přimluvu Panny Marie a všech svatých.

Na závěr arcibiskup San Francisco vyslovil obecně platný apel na studium a úsilí o poznání dějin. „Žádám náš lid, aby se seznámil s příběhem otce Serry, s dějinami misíí a celé Církve, aby bylo možné ocenit velké dědictví, kte-

ré Církev zanechala nám i světu: mnoho krásy, pravdy a dobra. Je to úžasné dědictví, na které bychom měli být hrdí, jakkoliv se najdou tací, kteří se nás snaží přesvědčit, že bychom se měli stydět,“ dodal arcibiskup Cordileone.

Rozsáhlé misijní působení sv. Junipera Serry se dodnes ozývá v názvech kalifornských měst, nesoucích punc

františkánské spirituality: San Francisco, San Diego, Sacramento, San Luis Obispo až po Los Angeles, jehož jméno je odvozeno z assiské baziliky Santa Maria degli Angeli.

Z www.vaticannews.va/cs.html,

1. 7. 2020

(Redakčně upraveno)

Modlitba vyžaduje odvahu víry - dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

„Hospodin to pozoroval a slyšel - před ním byla psána pamětní kniha pro ty, kdo se bojí Hospodina a ctí jeho jméno.“ (3,16) Bůh tedy nezapomíná na svoje děti, pamatuje na spravedlivé, na ty, kdo trpí, jsou utiskováni, ptají se „proč?“, a přece nepřestávají důvěřovat Pánu.

Kolikrát se Panna Maria na svojí cestě ptala „proč?“, avšak v jejím srdci, kde o všem rozvažovala, dávala Boží milost zazářit víře a naději.

A to je způsob, jak prorazit do Boží paměti: naše **modlitba**, jak nás učí evangelium, které jsme právě slyšeli (srov. Lk 11,5-13).

Modlitba vyžaduje **odvahu víry**: mít víru, že nás Pán slyší, odvahu tlouci na

dveře. Pán říká: „Každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu se otevře.“ (v. 10) A k tomu je zapotřebí odvahy.

Kladu si však otázku: Je naše modlitba opravdu taková? Opravdu nás strhává, opravdu se zmocňuje našeho srdce a našeho života? Umíme zaklepat na srdce Boha? Na konci tohoto evangelního úryvku (srov. vv. 11-13) se říká: „Je mezi vámi takový otec, že když ho syn poprosí o rybu, on mu dá místo ryby hada? Anebo když ho poprosí o vejce, on mu dá štíra? Jestliže tedy vy, třebaže jste zlí, umíte dávat svým dětem dobré dary...“ A čekáme, co bude následovat. Říká: „Čím spíše nebeský Otec dá Ducha Svatého těm,

kdo ho prosí!“ Právě toto je dar, to je to „více“ od Boha. To, co nám Pán - Otec - dá navíc, je Duch. To je pravý dar od Otce. Člověk modlitbou klepe na dveře u Boha, aby prosil o milost. A On, který je Otcem, mne vyslyší a navíc mi dá tento dar: Ducha Svatého.

Drazí bratři a sestry, učme se klepat na srdce Boha! A učme se to činit odvážně. Kéž tato odvážná modlitba inspiruje a živi také vaši službu v Církvi. Tak přinese vaše počínání „ve svůj čas ovoce“ a budete jako strom, jehož „listí nevadne“ (srov. Ž 1,3).

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán
(Redakčně upraveno)

Nejkrásnější květ ráje (12)

TRŮNE MOUDROSTI

DAR MOUDROSTI U PANNY MARIE

„Já, Moudrost, přebývám s dovedností, ovládám rozvázně vědění.“ (Př 8,12)

Moudrost je nejvzácnější dar Ducha Svatého, neboť je to pravý plod lásky, nejlepšího pokladu, který kdo může nabýt v tomto životě.

Tento dar se skládá z dispozice naší mysli, která řídí všechny věci ve světle Božího zákona. Je zde mnoho těch, kteří hodně času obětovali, aby se zdokonalili v lidské vědě anebo umění. Pracují ve dne v noci, aby uspěli ve svém vědeckém anebo uměleckém počinání. Další, kteří se oddali zkaženosti, svoji činnost zaměřují k hledání příležitosti k hříchu nečistoty. Znat však Tebe, ó můj Bože, a rozeznat moudře mezi Tvými cestami, které vedou k životu, a mezi nebezpečnými cestami světa, k tomu není potřeba zaměstnat se tolik studiem a těžkou prací: upřímné srdce roznicené Tvoji milostí je vše, co je třeba, neboť „jeho pomazání učí vás o všem“ (srov. 1 Jan 2,27).

Člověk, který je vyučován Duchem Svatým, stává se duchovním, jinými slovy jeho rozum je osvěcen a jeho city podřízeny takovým způsobem, že nejen „posuzuje vše“ (1 Kor 2,15), když rozlišuje dobro od zla a pravdu od lži, ale také srovnává všechno své konání se zřetelem na svůj poslední cíl, kterým je získání života věčného.

* * *

Tak jako Panna Maria obdržela dar lásky ve vysokém stupni, stejným způsobem byla také obdařena vzácným darem moudrosti. Mohla rozlišit v jediném okamžiku Boží věci od věcí světských a uspořádat všechny své skutky k Bohu s takovým čistým úmyslem, jaký je vlastní duším, které jsou ponořeny do Boží lásky. Tato moudrost naplnila její duši něžností, která se nedá popsat, a projevovala se vnějšími skutky s nebeskou jemností, jak je psáno o této ctnosti, že „její společnost nepůsobí hořkost, styk s ní nepůsobí trápení, nýbrž potěšení a radost“ (Mdr 8,16).

Pravá moudrost v sobě zahrnuje sedm nadpřirozených vlastností, které jsou jako pilíře, na nichž spočívá. Svatý Jakub tyto kvality popisuje takto: „Moudrost shůry je především čistá, pak pokojná, shovívavá, laskavá, plná slitování a dobrého ovoce, bez předpojatosti, bez pokrytectví.“ (Jak 3,17)

Takové byly tedy pilíře, na kterých vzácný dar moudrosti spočíval u Panny Marie. Jako vznešená věž, která se tyčí k nebi, pevná a silná, tato nesrovnatelná Panna naplněna božskou moudrostí vždy svou mysl měla pozdviženou k nadpřirozeným věcem a rozjímalá s vděčným úžasem o slovech Nejvyššího Boha. Její myšlenky byly neustále v nebi (srov. Flp 3,20), kde se ve společenství s anděly klaněla Božímu úradku, a podřizovala se všemu, aby ho potěšila. „Moudrost si postavila dům, vytesala sedm sloupů.“ (Př 9,1)

* * *

Tak, jako je Boží moudrost nádherná a zářivá, tak je zde také i pozemská moudrost, kterou sv. Jakub neváhá označit jako „živočišnou, ďábelskou“ (Jak 3,15), tedy špinavou a ohavnou. Tato pozemská moudrost je plna horlivosti, avšak jedovaté horlivosti a šíří kolem sebe rozkol a potíže. Řídí se oklamánými smysly: je nadutá a zpupná, náchylná odsuzovat a zvažovat skutky bližních ve světle zlomyslnosti: je plná přetvářky a lsti: jejím cílem je zapálit na všech stranách nesoulad: vede nenapravitelně k věčnému zavržení.

Tak jako se den liší od noci a život od smrti, tak také nebeská moudrost se liší od moudrosti světa. Ta druhá může být popsána slovy z knihy Přísloví: „Leckterá cesta se někomu zdá být přímá, ale nakonec je to cesta smrti.“ (Př 14,12)

Prosme tedy Boha, aby nás uchránil tohoto velkého zla. Vyprosme si, aby naplnil naše srdce vzácným darem nebeské moudrosti.

PŘÍKLAD - SV. BERNARD

Svatý Bernard, velký učitel Církve, označovaný jako poslední z Otců, byl znám pro svoji svatost života a osvěcující učení. Zvláštním způsobem přesahuje všechny

svaté autory svoji něžností a vroucností, se kterou pojednává o vznešenostech slavné Matky Boží. Narodil se ve Fontaine v Burgundsku v roce 1091 zbožným a urozeným rodičům, kteří mu dali dobré křesťanské vzdělání. Od mládí tedy vedl ctnostný život plný milosrdných skutků.

Jednou na Boží hod vánoční byl obdařen nebeským viděním. Zjevil se mu narozený Ježíš a poučoval ho o tajemství Vtělení, které Církev právě slavila. Po tomto zjevení v něm vzrostla něžná úcta a horlivá láska k Matce Boží, kterou světec později předal do mnoha srdcí skrze kázání, která napsal k její počtě. Panna Maria na tuto Bernardovu lásku odpověděla svojí zvláštní náklonností ke svému služebníku. Darovala mu zvláštní milosti. Tato úcta ke Královně nebe, která je zdrojem dobrého ovoce v duších, zapříčinila v srdci sv. Bernarda, že si uvědomil, že moudrost světa je bláznovství s Bohem. Ve 22 letech opustil svůj domov a požádal o vstup do řádu cisterciáků.

Tak velká byla jeho horlivost v zasvěcení se Bohu, že přesvědčil mnoho svých příbuzných i přátel, aby jej následovali v řeholním životě, což také učinili, třeba předtím s jeho rozhodnutím nesouhlasili. V řeholním životě se stal zářným příkladem každé ctnosti. Když byl postaven do čela kláštera, obnovil kázeň a založil mnoho klášterů, nad kterými dohlížel dlouhou dobu.

Svatý Bernard se věnoval důkladnému studiu Pisma svatého a rozvažováním nad věčnými pravdami získal takový poklad znalostí, že si zasloužil být připočten mezi zářící světla Církve. Římský biskup mu svěřil důležité i choulostivé záležitosti, jako bylo uklidnit spory ve městech, potlačit hřích a neřád. V tom všem si světec počínal úspěšně s pomocí Panny Marie.

Zemřel vyčerpáním a nadměrným pokáním a vydechl svou duši Bohu 20. srpna 1153 v šedesátém třetím roce svého života.

MODLITBA

Ó Panno Maria, prosíme tě, vypros nám u svého Syna velký podíl daru Boží moudrosti, vzácný to dar, který nelze srovnat s žádnými poklady světa. Díky tomuto Božskému daru snadno získáme ten pokoj, který Spasitel přinesl na zem. Ten pokoj, který je poklidným řádem,

abychom si zasloužili onen slavný titul „synové Boží“ (Mt 5,9), a přivedl nás do nebeské vlasti. Amen.

PŘÍČINO NAŠÍ RADOSTI

NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

„Kdo je ta, jež vystupuje z pouště jako sloup dýmu, opar z myrhy a kadidla a všech cizokrajných voňavek?“ (Pís 3,6)

Když nadešla chvíle, kterou určilo Vtělené Slovo, oslavit mystické a slavnostní zasnuby s nevěstou jeho Srdce, chtěl se jí zjevit ve své vši kráse a pozval ji okusit nevysslovitelné potěšení, které blažené patření na Boha duši uděluje.

Toto blažené patření bylo odměnou horlivé lásky Panny Marie od jejího početí, kterou v sobě k Bohu chovala a která od tohoto okamžiku v její duši rostla. Tato láska konečně dosáhla svého cíle a nadešla chvíle, kdy obdrží z nekonečné Boží lásky svoji vítěznou korunu. Je však nemožné vidět Boha tváří v tvář trvale a stále žít v pozemském těle. Odhalením tedy tohoto nevysslovitelného patření, kterým se rozpojilo pouto duše Panny Marie s jejím tělem, vstoupila před nebeský dvůr.

Den, kdy Panna Maria vstoupila do nebe, byl pro zástupy andělů nezměrným potěšením. Přivítali ji s projevy opravdové úcty. Jejich pohled se nemohl odtrhnout od krásy tohoto stvoření, která zůstala nedotčena v čistotě jejího Neposkvrněného Početí, a v úžasu se sebe tázali: „Kdo je ta, jež vystupuje z pouště jako sloup dýmu, opar z myrhy a kadidla a všech cizokrajných voňavek?“

* * *

Odloučení duše Panny Marie od jejího těla trval jen okamžik. Sotva její duše obdržela neustálé patření na Boží podstatu, zdroj všech potěšení, bez toho, aniž by odvrátila zrak z tohoto opojujícího patření, její tělo se opět přiblížilo rychle jako blesk, aby již navždy dlelo v nebeské záři.

Panna Maria, oslavena s duší i tělem, vystoupila do království světla stejně, jako její Syn vystoupil v den nanebevstoupení. Vystoupila ne pomocí cizí síly, ani ne s pomocí andělů, ale silou, kterou dává vzkříšení oslavenému tělu. Panna Maria vystoupila na nebe, jako když nádher-

ný pták vzlétá k modré obloze; vystoupila k podnoží trůnu Boha, který ji korunoval za Královnu nebe a země. „Přijď z Libanonu, nevěsto, přijď z Libanonu, vstup.“ (Pís 4,8) Obdivuj, duše má, tuto nádhernou podívanou a děkuj Bohu za zázraky, které učinil na této nevýstížné Panně, která navzdory své velikosti vždy pro Tebe zůstala Matkou, plná něhy a soucitu.

* * *

Nanebevzetí Panny Marie, které bylo pro ni korunováním jejího života, bylo také pro lidstvo příčinou radosti a vítězství.

Tak jako pro patriarchy v limbu bylo narození Panny Marie úsvitem, který ohlašoval jejich blízké vysvobození, tak také nanebevzetí této nevýstížné Královny spolu s nanebevstoupením našeho Pána Ježíše Krista se stalo pro lidstvo jistou zárukou vzkříšení a nesmrtelnosti.

Člověk sám o sobě je slabé stvoření a velké jsou strasti, které v tomto životě musí nést; avšak tak mocná je pomoc Boží milosti, že navzdory naší bidě můžeme skrze Boží pomoc spolu s anděly patřit na Boha v nebesích. K dosažení tohoto vznešeného cíle však křesťané musí udatně bojovat celý život. Musí činit násilí sami sobě, aby neustále rostli ve ctnosti a lásce k Bohu podle slov apoštola: „Běžím k cíli, abych získal cenu, k jejímuž dosažení tam nahoře, v Kristu Ježíši, nás povolává Bůh.“ (Flp 3,14)

Neunav se, ó duše má, námahou zdokonalování, na kterém pracuješ. Podíl Panny Marie bude tvůj, pokud jako ona budeš věrně odpovídat na Boží milost.

PŘÍKLAD - SV. STANISLAV KOSTKA

Nejčistší Matka, Panna Maria, zvláštním způsobem potěšuje ty duše, které jsou ryzi a čisté, a proto tato čistota Panny Marie je vždy provázena láskou. Mladý Stanislav Kostka byl oddán blahoslavené Panně tak velice, že již ve svém dětství si zvykl na modlitbu růžence každý den k její poctě. Ve svém mládí rád mluvil o Panně Marii a za předmět pro své scholastické eseje bral ctnosti a přednosti této nebeské Královny.

Byla to Boží vůle, že Stanislav nezůstal dlouho ve světě. Když vážně onemocněl, zjevila se mu blahoslavená Panna Maria

s Dítětem Ježíšem na svých rukou a ujistila ho, že je to vůle Boží, aby vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova. Jakmile se zotavil, ihned chtěl uskutečnit Boží záměr, avšak jeho rodiče mu v tom zabránili.

Nakonec našel způsob, jak se dostat pěšky do Říma a po přijetí generálním představeným byl přijat do noviciátu. V tomto novém životním stavu vynikal každou ctností a obdržel zvláštní dar modlitby, ze které čerpal mnoho milosti a duchovních útěch. Jeho úcta k Panně Marii v něm nadále rostla; takže se zdálo, že neměl žádné jiné myšlenky kromě toho, jak potěšit Královnu nebe, a vždy rozjímal nad její důstojností a s láskou s ní rozmlouval. Ve svých slovech vychvaloval její velké přednosti a také radil svým bratrům, jak jí mohou ještě více vzdávat úctu.

Tak velká byla jeho láska k Panně Marii, že když se přiblížila slavnost Nanebevzetí, jeho velkým přáním bylo, aby zemřel v tento slavný den. Ve zjevení poznal, že jeho přání bylo vyslyšeno, a prosil o přímluvu sv. Vavřince, svého ochránce v tom měsíci, aby mu pomohl zemřít svatou smrtí.

Ve svátek tohoto světce Stanislav náhle onemocněl navzdory názoru doktora a nemoc se ukázala jako velmi závažná. V předvečer svátku Nanebevzetí přijal svátost nemocných a radoval se, že se jeho smrt přiblížila, a modlil se k Pánu Ježíši a Panně Marii. Naše požehnaná Panna Maria se mu zjevila v jeho posledních chvílích, aby ho potěšila, a sama přijala tuto nádhernou duši a vzala ji s sebou do nebe.

MODLITBA

Ó slavná Panno Maria, skrze Tebe se naše trápení mění v radost, vypros nám, abychom žili tak, abychom jednou mohli rozjímat Tvé vznešenosti. Přímluv se také u svého Božího Syna, aby duše, které trpí v očistci, byly vysvobozeny a mohly být bez meškání přijaty do věčné blaženosti. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 144-155

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Prorok Eliáš

Životní úděl pravého proroka

Když slyšíme slovo prorok, hned máme na mysli člověka, který předpovídá budoucnost. Zpravidla je to nějaké neštěstí: válka, zemětřesení, nemoc, hlad a podobně. Ale prorok, jak ho chápe Písmo svaté, je člověk, kterému Bůh dal důkladněji poznat Boží vůli, jasně vidět Boží záměry a vidět důsledky hříchů.

Protože prorok je Božím poslem, on si ty věci, které mu dal Bůh poznat, nechává pro sebe, ale zjevuje je lidem. Oznamuje jim Boží vůli, napomíná je, aby zanechali hříchů a konali pokání, připomíná jim, že pokud nebudou činit pokání, přijdou tresty za jejich hříchy. Protože lidé neradi zanechávají svých hříchů, svých hříšných rozkoší, na které si zvykli, anebo své nevěry, do níž padli, ale trestů se přece jen bojí, potom prorok je pro ně velmi nepříjemným člověkem, který burcuje jejich svědomí. Proto ho začnou nenávidět, pronásledovat a častokrát se snaží sáhnout mu i na život.

Takovým prorokem byl také Eliáš. Žil v době izraelského krále Achaba. Ten si vzal za manželku pohanku, dceru sidonského krále Itobaala, která se jmenova-

la Jezábel. Achab byl Žid a Židovi zákon přísně zakazoval vzít si za manželku pohanku. Příchodem Jezábel do Izraele přišla i modloslužba. Achab dal v Samarii vybudovat velký chrám pohanskému bohu Baalovi a dovolil, aby přišli do Samarii rovněž pohanští kněží, kteří Baalovi přinášeli oběti. Achab nechal postavit také oltáře pohanské bohyni Ašeře. Jezábel se podařilo přesvědčit Achaba, aby zakázal ve své zemi úctu pravému Bohu a donutil lid, aby sloužil a klaněl se pohanskému bohu Baalovi a pohanské bohyni Ašeře. Aby se tento záměr podařilo naplnit snadněji, Jezábel přesvědčila Achaba, aby dal vyvraždit všechny kněze a proroky, kteří slouží pravému Bohu. Achab to také provedl. Lid skutečně opustil pravého Boha a začal se klanět bůžkům a přinášel jim také oběti. V celém národě zavládla modloslužba. Tehdy se splnilo to, před čím varoval Mojžíš svůj lid, když už cítil, že se blíží jeho smrt. Tehdy jim řekl: „*Chraňte se, aby se vaše srdce nedala svést: zbloudili byste, sloužili byste jiným bohům a klaněli se jim; a vzplanul by proti vám Hospodinův hněv, on by zavřel nebesa, nebyl by už déšť,*

země by už nedávala své plody a brzy byste v té šťastné zemi, kterou vám Hospodin dává, zahynuli.“ (Dt 11,16-17)

Tehdy vystoupil prorok Eliáš, jehož Bůh zázračně zachránil před vražednou Achabovou rukou. Prorok napomínal lid, varoval jej a připomínal mu, že jej nemine trest, pokud neopustí modly a nevrátí se k pravému Bohu. Předstoupil i před samotného krále Achaba a sdělil mu konkrétně, že nastane hlad, protože ani déšť ani rosa nepadnou na zem pro jeho hříchy. Achab svoji vinu neuznal. Namísto toho, aby konal pokání za své hříchy, vydal rozkaz, aby zavraždili proroka Eliáše, neboť on prý je příčinou veškerého toho zla, které se vznáší nad Izraelem. Eliáše hledali po celé zemi, aby splnili Achabův rozkaz, ale on se ukrýval u potoka Kerit, kde ho Pán zázračně živil až do té doby, kdy také potok Kerit zcela vyschl.

Potom prorok odešel do Sarepty, která je u Sidónu. Zde jedné vdově zázračně rozmnožil mouku a olej. Z jejího hrnce neubývala mouka a z jejího džbánku olej až do doby, kdy znovu byla úroda. Zde vzkřísil i mrtvého vdovina syna.

Pak odešel ke králi Achabovi, jemuž předložil návrh, aby na hoře Karmel přinesli oběť jeho pohanští kněží pohanskému bůžku Baalovi a on přinese oběť svému pravému Bohu. Ani on, ani pohanští kněží nesmějí použít oheň k zapálení své oběti. Budou prosit ty, kterým přinesou oběť, aby oni sami ji zapálili. Pravým Bohem bude ten, který si svoji oběť zapálí. Lidu, který byl již velmi unavený a znechucený suchem a hladem, se tento návrh velice zalíbil. Achab jej nerad přijímal, ale pod nátlakem lidu jej přijmout musel. Lid se shromáždil na hoře Karmel. Pohanští kněží připravili svoji oběť a začali se modlit k Baalovi, aby oběť podpálil. To se nestalo. Eliáš svoji oběť nechal třikrát polít vodou tak, že všechno bylo mokré. Také strouha, kterou dal vykopat kolem svého oltáře, byla naplněna vodou. Tehdy se Eliáš modlil: „*Hospodine, Bože Abrahámův, Izákův a Izraelův, ať se dnes pozná, že jsi Bůh v Izraeli, že já jsem tvůj služebník a že jsem všechny tyto věci vykonal na tvůj příkaz. Odpověz mi, Hospodine, odpověz mi, aby ten lid poznal, že ty, Hospodine, jsi Bůh a že ty obračíš jejich srdce!*“ A spadl oheň od Hospodina a strávil celopal

Washington Allston (1779-1843): Eliáš v poušti

i dřevo a pohltil vodu, která byla ve strouze.“ (1 Kron 18,36–38) Když to všechno viděl lid, padl na tvář a řekl: „*Hospodin, to je Bůh! Hospodin, to je Bůh!*« Eliáš jim řekl: „*Chopte se Baalových proroků, ať ani jeden z nich neunikne!*« a oni se jich chopili. Eliáš je dal odvést k potoku Kišonu a tam je pobil.“ (1 Kron 39–40) Potom přišel déšť a zúrodnil půdu.

Ježabel zuřila a chtěla Eliáše dát zabít. Eliáš utíkal před svými vrahy, a když večer přišel k poušti, byl již tak unavený, že si přál zemřít. Lehl si a usnul. Avšak Bůh mu poslal svého anděla, který ho vzbudil a nabídl mu chléb a vodu. Dvakrát jedl chléb a dvakrát se napil vody a posilněn tímto pokrmem kráčel čtyřicet dní k hoře Choreb. Když se odtud vrátil, pomazal za proroka Elizea a na ohnivém voze byl vzat do nebe.

Takový byl životní úděl pravého Božího proroka Eliáše. Podobný životní úděl měli také ostatní praví Boží proroci, kteří byli ve službách pravého Boha. A jiný životní úděl nemohl mít ani Pán Ježíš, jehož proroci předpovídali a který je naplněním všech prorocství. Proto tomu nemohlo být jinak ani mezi jeho rodáky v Nazaretě – jenom tak, že ho vyhnali ze synagogy a nakonec ho chtěli shodit ze skály, aby se zabil. To byla jen předzvěst toho, co s ním nakonec také udělal jeho národ, když ho odvrhl, odsoudil k smrti, vyvedl za město a ukřižoval. Žel, bylo to však rovněž předzvěstí toho, co dnes děláme my, když se nechceme vzdát svých rozkoší, svých hříchů a svého pohodlí, na které jsme si zvykli. Pomalu ho vyháníme ze svých srdcí, z rodin, z vesnic a měst i ze svého národa.

Židé Pána Ježíše zavrhlí pro svoji nevěru. My děláme totéž pro svoji nevěru anebo pro svoji slabou víru. My raději věříme falešným prorokům, kteří nám slibují ráj zde na zemi, lepší postavení, vyšší výdělek, kariéru, anebo nám nabízejí hříšnou rozkoš. My raději věříme falešným prorokům, i když víme, že nás klamou, než Kristu, o němž víme, že v něm přišel mezi nás Bůh, aby nám ukázal správnou cestu, která vede k pozemskému i věčnému štěstí. My víme, že on nám řekl celou pravdu, a přece mu nevěříme. Víme také to, že když opovrhne Boží láskou, kterou nám on nabízí, budeme muset přijmout trest, který nám on pošle jako své

Zemřel Mons. Georg Ratzinger

Dne 1. července 2020 odešel na věčnost Mons. Georg Ratzinger, bratr emeritního papeže Benedikta XVI., který ho několik dnů předtím v Řeznu navštívil.

Georg Ratzinger zemřel ve věku 96 let. Narodil se 15. ledna 1924 v Pleiskirchen. V roce 1942 vstoupil do kněžského semináře, kněžské svěcení přijal společně se svým bratrem Josephem 29. června 1951. V letech 1964–1994 působil jako sbormistr řezenské katedrály. V roce 2008 (22. srpna) řekl Benedikt XVI. o svém o tři roky starším bratrovi: „*Od začátku byl v mém životě nejenom druhem, ale důvěryhodným vedením. Byl mojí oporou, udával*

směr jasností a pádností svých rozhodnutí. Vždycky mi ukazoval, kudy se ubírat v obtížných situacích.“

Podle www.vaticannews.va/cs.html

napomenutí, abychom se vzpamatovali. Tak to dělá každý rozumný otec se svým dítětem, protože ho miluje, a tak to dělá s námi i náš nebeský Otec, protože on nás skutečně miluje a velmi mu záleží na našem štěstí. Je velmi nerozumné odmítat Boží lásku a sahat po Boží spravedlnosti. Na to doplatili nejen Židé v Achabově době, ale i mnozí jiní. Neboť Bůh je skutečně Pán a Ježíš Kristus je skutečně Bůh. Zdánlivě mocní, mocní tohoto světa jsou před ním velmi malí a slabí.

Sicilský král Robert byl velice pyšný a příliš vysoko pozvedal svoji hlavu. Jednou přišel do Říma a vešel do baziliky svatého Jana Lateránského, kde právě kázal jeden z kardinálů. Ve svém kázání hovořil o tom, že Pán Bůh je jediným skutečným Pánem. Že ve všem jsme závislí pouze na Bohu, ale Bůh chce pro člověka jen to nejlepší. Král Robert si ani nesedl. Když to uslyšel, po krátké chvíli se ozval a velmi hlasitě rozkázal kardinálovi, aby přestal kázat. Pak před všemi přítomnými prohlásil: „*Jsem dost silný a dost bohatý, jsem slavný sicilský král a nejsem na nikom závislý.*“ Sotva dokončil svoji rouhavou řeč vůči Bohu, omdlel a padl na zem. Vynesli ho z chrámu a pokoušeli se ho přivést k vědomí. Trvalo celý rok, než se úplně dokonale probral k životu. Později prozradil, že když omdlel, najednou se viděl ve své královské síni. Na jeho trůnu seděl anděl, který, když ho

spatřil, strhl mu královskou korunu z hlavy a rozkázal, aby mu oblékli šaty žebráka. Potom anděl nad ním veřejně přečetl rozsudek, v němž mu vyčítal jeho pýchu a jeho ostatní zločiny, za něž má být vyhnán ze země. Když prý procházel ulicemi města, lid na něho plival a děti za ním házely kameny. Toto králi stačilo. Jen co mu jeho zdravotní stav dovolil, vrátil se do baziliky svatého Jana Lateránského. Veřejně odprosil kardinála i přítomný lid a prohlásil, že jeho velkým přáním je, aby všichni jeho poddaní uvěřili, že jedině Bůh je jejich Pánem.

Říká se, že historie je nejlepší učitelkou. Dejme se i my poučit historií, příklady, které jsme si přečetli. Nikdy se neprotivme Boží vůli. Tu Boží vůli nám jasně zjevil Ježíš Kristus a ohlašují nám ji ti, které on poslal. Nedejme se pomýlit falešnými proroky, kterým nejde o Boží vůli, o naše dobro, ale jen o jejich osobní prospěch. Pán Ježíš nám připomněl, že přijdou, ale řekl: „*Mějte se na pozoru před nepravými proroky, kteří k vám přicházejí přestrojení za ovce, ale v nitru jsou draví vlci. Podle jejich ovoce je poznáte.*“ (Mt 7,15–16) Věřme Bohu, který nás skutečně miluje, a jeho pravým prorokům, které nám dnes on sám posílá!

*Z Ludová čítanka na nedele
a sviatky 7/2003
Přeložil a upravil -dd-*

Podivuhodný život Mariam Baouardy (1846-1878) – 5. část

**Trpět jenom pro Ježíše:
oběť za duše**

*Podle svědectví sestry Veroniky, která
čas od času přebývala v Pau, dostal ďábel
moc, aby sestru Mariam trýznil.*

**Druhá fáze
od 26. července do 4. září 1868**

Dne 26. července „vstoupila do moře s obludami“, obětovala své utrpení za Církev a pro blaho duší. Zčernala a skoro se udusila škrcením. Její záškuby a křeče se utišily pohledem na relikvie. Její tělo se jí jevilo jako hromada hnoje, na níž se hemžili démoni. Potom v ní vzbuzovali nutkavé představy prchnout nebo se dokonce zabít, omrzení ze svého povolání. Každý démonický útok byl provázen rouháním, klením, výzvami k neposlušnosti. Když znovu přišla k sobě, odevzdala se Bohu a prosila: „Trpět jenom pro Ježíše.“

Na konci vyrážela strašné výkřiky, vztyčovala se, kroutila se a pěníla. Ďábel řval skrze ni: „Roztrhej, můj bratře,

roztrhej! Zavolej ostatní, aby mi přišli na pomoc. Pojd'te, pojd'te, rozbijme tu malou Arabku!“ A potom jásal: „Podívejte se na její tělo!“ A skutečně byly její paže a nohy tak rozryty, jako by byly zpracovány železnými hroty. Na hrudi tomu bylo stejně: „Rozdrásej, rozdrásej pořádně, ať krev prýští!“ řval.

Její zděšené a zmatené sestry slyšely, že Mariam po každém útoku, po každém pokušení celou silou, která jí ještě zbyla, velebila Boha. Těch devět „národů“, které se jí chtěly zmocnit, tak jak jí bylo předpovězeno, ji opustilo jako zničenou.

Ona řekla ve vši jasnosti: „Ježíš dal satanovi moc, aby mě týral. Způsobil mi mnoho utrpení, ale měl moc jenom nad mým tělem. Moje duše zůstala ukrytá; budu všechna svá provinění pít jako vodu... Bude to jako u malých dětí, které nemají rozum. Pokušení budou pro mne dobrá! Budu pokořená!“

Protrpěla 40 dnů „mnohonásobných útoků – až stovku denně – od ďábla a jeho pluků, kteří se pokoušeli ji zabít, tím,

že Mariam trýznili, a dokonce ji hodili do nějaké nádrže, z níž se zázračným způsobem nezraněná dostala ven“. Toto rozpoutání nenávisti, tento řev uváděly její okolí do zděšení a byly provázeny sírovým zápachem, který se šířil po celém klášteře. Dne 4. září okolo poledne přišla k sobě a potom upadla na čtyři dny do extáze. Fáze pokušení skončila.

**NENÍ SVATOSTI BEZ
POSLUŠNOSTI, BEZ POKORY**

**Třetí fáze
od 5. září 1868 do 21. srpna 1870**

Mariam se zdála být po těchto čtyřiceti dnech trýznění a posedlosti nezničená a začala znovu vést svůj normální život. Extáze byly častější. Mluvila při tom o duchu řehole, o pokoře, poslušnosti, bliženské lásce: „Neexistuje svatost bez poslušnosti, bez pokory! A jestliže někdo koná zázraky bez těchto ctností, pak přicházejí od satana!“ Říkala také: „Vy beránkové, nehleďte svoje vlastní světlo, protože budete hledat svoje vlastní neštěstí. Přišli jste sem, abyste se nechali vést poslušností.“

Rozumíme a předkládáme slova matky Veroniky: „Ačkoliv byla Mariam úplně nevzdělaná, dosáhla nejvyšší moudrosti, měla přímočarého ducha, výborný úsudek, velkou schopnost rozlišování, i když vypadala jako mladé, dvanáctileté děvče...“

Potom, co se dostavil zase jasný klid, začaly pod vedením ctihodné matky Elie na Karmelu v Pau přípravy na založení nového Karmelu v Mangalore v Indii. Matka Elie měla převzít vedení nové pobočky. Provázeli ji P. Lazare a P. Gratian a devět rádoých sester, k nimž patřila také sestra Marie od Ukřížovaného Ježíše.

**Indie a nové založení
Karmelu v Mangalore**

V roce 1866 navštívil biskup Efrém, misionář v Indii, Karmel v Pau a sdělil matce Elii své přání, že by měl rád ve své indické diecézi Mangalore karmelský klášter. Trval na tom, aby malá arabská sestra, o níž slyšel, byla zakladatelkou kláštera. Slovo dalo slovo, církevní nadřízení dali souhlas k založení, ale musely se ještě získat potřebné finanční prostředky.

Rodný dům Mariam Baouardy v Abellinu s ikonou svaté přímlyvkyně

Začátkem roku 1870 se objevila u sestry Marie od Ukřižovaného Ježíše nějaká mladá dívka, která jí v dopisu od jistého Georga oznamovala, že chce být dobrodincem. Později se dověděli, že tento Georg byl otcem toho mladého děvčete, Mathildy de Nédonchel, které se objevilo u sestry Marie, ačkoli už zemřelo. Georg pocházel z bohaté belgické rodiny a obdržel poselství, aby financoval Karmel v Mangalore. Toto proroctví a finanční zajištění odstranilo karmelitkám poslední překážky. Tak se mohly vydat, aby tuto misii ve vzdálené zemi uskutečnily.

Dne 21. srpna 1879 opustilo sedm karmelitek Karmel v Pau. V jejich čele byla převorka matka Elie a sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše. Tři sestry zemřely během cesty, protože převoz přes Rudé moře v této roční době extrémně vysokých teplot si vyžádal mnoho obětí na životech. Mezi zemřelými byla také matka převorka Elie, k níž naše malá Galilejka velmi přilnula.

Po katastrofální cestě přišla malá karmelitánská skupina 20. listopadu 1870 do Mangalore. Tato vzdálená základna měla trvat jenom krátkou dobu. Mariam tam přesto složila své sliby, obklopena všemi

svými přáteli, kteří byli dojati jejím vnitřním světlem. Během celého obřadu byla v trvalé extázi. Předpovědi anděla v Jeruzalémě se uskutečnily. Ale teď na ni čekaly zkoušky temné noci.

Brzy poté nastaly problémy: byla pomlouvána, nebyla pochopena a opět se stala kořistí démonických pokušení. Byla kritizována a opuštěna těmi, jimž důvěřovala, takže se ocitla v hrozivé izolaci a byla naprosto nepochopená. Přesto pracovala tvrdošjně, ale vyhýbala se odpovídat na indiskrétní a důrazné otázky společenství ohledně milostí, které dostala. Její sestry jí tím dělaly život nemožným. Mluvily o iluzích a orientálních fantaziích, a dokonce o sebestmrazení. Nutkavé myšlenky na uprchnutí ji pronásledovaly stále znova. Hněv a neposlušnost byly stále častější, i když vypověděla, že její svobodná vůle u všech těchto pochybení nebyla přítomná: „Měla jsem stále pocit, že mě něco nutí, abych odešla. Bojovala jsem tak silně, jak jsem jen mohla, abych nekonala skutky odporu, ale marně!“

Biskup Marie-Efrém informoval oficiálně Karmel, že všechno, co bylo považováno za nadpřirozené, bylo prý demo-

nické a imaginární. Volání po tom, poslat ji zpátky do Francie, bylo stále hlasitější. Když se dověděla, že její zpovědník P. Lazare také upadl v nemilost, vyjádřila se zcela překvapenému biskupu Efrémovi: „Vy máte v úmyslu poslat P. Lazara nazpátek? Tedy, neuplyne ani šest měsíců, než plný strachu zemřete a zůstanete v očištění tak dlouho, dokud v Karmelu v Betlémě nebude za vás odsloužena první mše svatá.“

Žel, tato předpověď se splnila!

Tak se stalo, že po dvouletém pobytu v Indii, kde zažila tolik milostí, ale ještě větší zkoušky, se vrátila nazpět do Francie se dvěma jinými řádovými sestrami, sestrou Cecilíí a sestrou Marií Alfonsou. Odjely z Mangalore 23. září 1872 a 5. listopadu přicestovaly do Pau, kde ji matka Veronika přijala s otevřenou náručí. Ona sama přišla zvláště pro tento účel ze své základny v Bayonne, aby svoji milovanou sestru Marii do Ukřižovaného Ježíše, která byla tolik zkoušená a ponížená, vzala do svého náručí.

(Pokračování)

Z Maria Heute 9/2017 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - Řím 8,26-27

Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a Bůh, který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá, a že jeho přimluva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

Evangelium - Mt 13,24-43

Ježíš předložil zástupům toto podobenství: „Nebeské království je podobné člověku, který nasel na svém poli dobré semeno. Ale když lidé spali, přišel jeho nepřítel, rozházel mezi pšenici plevel a odešel. Když pak osení vyrostlo a nasadilo na klas, tehdy se ukázal i plevel. Tu přišli služebníci k hospodáři a řekli mu: »Pane, copak jsi nenasel na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?« On jim odpověděl: »To

udělal nepřítel.« A služebníci mu řekli: »Máme jít a plevel sesbírat?« On však řekl: »Ne. Jinak byste při sbírání plevele mohli s ním vytrhat i pšenici. Nechte obojí spolu růst až do žní - a o žních řeknu žencům: Nejprve seberte plevel a svažte ho do snopků k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.« Předložil jim další podobenství: „Nebeské království je jako hořčičné zrnko, které člověk vzal a zasal na svém poli. Je sice menší než všecka semena, ale když vyroste, je větší než ostatní zahradní rostliny a stane se z něho keř, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ Pověděl jim jiné podobenství: „Nebeské království je jako kvas, který vzala žena a zadělala ho do tří měric mouky, až se všechno prokvasilo.“ To všechno mluvil Ježíš k zástupům v podobenstvích a bez podobenství

k nim vůbec nemluvil. Tak se mělo naplnit, co řekl prorok: „Otevřu ústa v podobenstvích, vypovím, co bylo skryté od založení světa.“ Potom rozpustil zástupy a šel domů. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili: „Vlož nám to podobenství o pleveli na poli.“ Odpověděl: „Ten, kdo rozsévá dobré semeno, je Syn člověka, pole je svět. Dobré semeno jsou synové Království, plevel jsou synové toho Zlého. Nepřítel, který ho zasal, je ďábel. Žeň je skonání věku, ženci jsou andělé. Jako se sbírá plevel a spaluje v ohni, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti posbírají z jeho království každé pohoršení a ty, kdo dělají nepravosti, a uvrhnou je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřipění zubů. Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce. Kdo má uši, slyš!“

Pondělí 20. 7. 2020

6:05 Bol som mimo: Od teraz po tvojom – Denis Blaho
7:10 V pohorách po horách (49. díl): Svantovitovy skály – Vsetínské vrchy **7:20** Výpravy do divočiny: Hovory nosorožců **8:20** Pan rektor **9:20** Mladí salesiániští misionáři 2016 – Nový Zéland [P] **9:35** Outdoor Films s Markem Hýžou (9. díl): Vodáctví a život beru s pokorou **11:00** ARTBITR – Kulturní magazín (3. díl): S Lenny **11:10** GOODwillBOY (8. díl): Film **11:35** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **11:40** Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Věk reformem: Humanistická stopa **13:55** Cesta k andělům (108. díl): Zdeněk Pololánik – hudební skladatel **14:50** Příroda kolem nás: Záchrana puštika a přikrmování ptáčků na krmítku **15:10** Sedm dní na hoře TÁBOR **16:00** Noční univerzita: CSA Třešť 2014: přednáška Pavla Fischera – Rodina **16:45** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **17:35** Zachraňme kostely: Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **18:00** Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales **18:35** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:40** Klaunský pohádkový kuffík (16. díl): O čestnosti **18:50** Víra do kapsy: Výchova **19:05** BlueGate na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:30** Pomáhá srdcem **19:35** ARTBITR – Kulturní magazín (34. díl): S MUDr. Marií Svatošovou **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (3. díl) **21:10** Klapka s doc. Mgr. Petrem Francánem **22:20** Jak potkávat svět (30. díl): S básníkem Františkem Novotným a hercem Lud'kem Munzarem **23:40** Terra Santa News: 15. 7. 2020 **0:05** Noční univerzita: P. Josef Hurt – Biskup Štěpán Trochta **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 21. 7. 2020

6:05 Pod lampou **8:05** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini **8:35** Gojdič – láska nadevšecko **9:40** Příroda kolem nás: ježek a buvol pralesní **10:05** Muzikanti, hrajte **10:35** V posteli POD NEBESY (9. díl) **11:35** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **11:40** Klaunský pohádkový kuffík (16. díl): O čestnosti **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** V pohorách po horách (49. díl): Svantovitovy skály – Vsetínské vrchy **13:35** Cesta k andělům (109. díl): Marek Jícha – kameraman **14:30** Poníky, Poníky **15:20** Barva lásky **16:00** Výpravy do divočiny: Tygři ještě žijí **17:00** Hosté naší milí: Rožnovské slavnosti 2019 **18:00** Hermie a lhářka Flo **18:25** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (17. díl): O lakomosti **18:45** Cirkus Noeland (5. díl): Roberto, Kekulín a plamínek **19:15** Pohlednice z Třebovického koláče: Třebovický koláč 2018 **19:30** Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Bábušky z Černobyli **21:20** Josef a jeho bratři **22:10** Má vlast: Synagoga Hranice I. **23:05** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **0:05** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Václav Ventura **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 22. 7. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2020 **6:25** Noční univerzita: CSA Třešť 2014: Přednáška Pavla Fischera – Rodina **7:10** Poletuchy: Na skok do Trenčína **7:50** Kardinál Štěpán Trochta **8:00** Cvrlikání (24. díl): Stránici **9:10** Hlubinami vesmíru s Mgr. Kateřinou Hoňkovou, 1. díl **10:00** Transport **10:35** Poslové naděje **11:05** GOODwillBOY (9. díl): Sport **11:30** Klaunský pohádkový kuffík (17. díl): O lakomosti **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Neřež na Folkových prázdninách **13:55** Putování po evropských kláštřích: Ekumenický ženský klášter v Grandchamp, Švýcarsko **14:30** Misionář pod sopkou **15:00** Janomamové v Brazílii **15:20** Víra do kapsy: Výchova **15:35** Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2020 **16:00** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **16:20** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (96. díl): „Není na světě bylina, aby na něco nebyla.“ **18:00** Na větrné hůrce **18:25** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (18. díl): O něžnosti **18:40** O starých Starých Hamrech **19:30** Terra Santa News: 22. 7. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [P] **21:10** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize životních hodnot **21:30** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Naděje, zářky a svoboda **22:25** Prorok Lécitel: Solanus Casey **23:30** Věk reformem: Humanistická stopa **0:05** Na druhý pohled: 1. díl: Odvážně **1:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 23. 7. 2020

6:05 Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **7:10** Kaplička pana Zemana **7:20** Kulatý stůl: Dezinformace – jak a proč na ně? **9:00** Outdoor Films (19. díl): S Miroslavem Šebelou **10:40** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **11:30** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **11:35** Klaunský pohádkový kuffík (18. díl): O něžnosti **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Nágáland – Doporodci a víra **13:50** Má vlast: Přerov – kostel sv. Vavřince **14:50** Výpravy do divočiny: Orli se vrací **16:25** Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2020 **16:45** V pohorách po horách (49. díl): Svantovitovy skály – Vsetínské vrchy **16:55** U Pastýře: Petruška Šustrová **18:00** Irák – Země světců a mučedníků **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (19. díl): O podlosti **18:40** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:45** Dokonalá radost **19:20** Večeře u Slováka: 17. neděle v mezidobí [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (26. díl): D.N.A. **21:10** Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Mariawald, Německo **21:45** Velehradská zastavení, díl 2. – Cyrilometodějská tradice v Olomouci **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Letem jazzem (7. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu – pohled na jazzovou tvorbu **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 24. 7. 2020

6:05 Bol som mimo: Richard Čanaky – Vydrète metamorfozy **7:05** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **7:25** Jezuité o: INDIE – na křižovatkách víry **7:45** Smírčí kříž **8:15** Věk reformem: Humanistická stopa **8:45** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Naděje, zářky a svoboda **9:40** Víra do kapsy: Konflikty, žádná tragédie **10:00** Klapka s doc. Mgr. Petrem Francánem **11:05** GOODwillBOY II.

(1. díl): Worship **11:30** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **11:35** Klaunský pohádkový kuffík (19. díl): O podlosti **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Zachraňme kostely: Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **13:45** BlueGate na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:10** Animované Modrou planetou: Čína **14:55** Na pořadu rodina (21. díl): Rodina a politika **16:00** Jak potkávat svět (31. díl): S šéfredaktorem stanice Český rozhlas Vltava Lukášem Hurníkem **17:25** Oživení studené války? **18:00** Lednický park vypravuje **18:25** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (20. díl): O poslušnosti **18:45** Biblická studna **19:50** Přejeme si... **20:05** Přijďte večer k nám...: Ze zámku v Letovicích **21:35** V pohorách po horách (49. díl): Svantovitovy skály – Vsetínské vrchy **21:45** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **22:00** Kulatý stůl (239. díl): Jak se neztratit ve světě médií **23:30** Irák – Bagdád: Naslouchejte mučedníkům **0:05** Po volání: S jezuitu z Brna **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 25. 7. 2020

6:05 Hrdinové víry (11. díl): P. František Šilhan SJ **7:10** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobříchovice **7:30** Pražská Loreta **8:00** Animované biblické příběhy: Milosrdný Samaritán **8:30** Cirkus Noeland (5. díl): Roberto, Kekulín a plamínek **8:55** Sedmihlásky (37. díl): Kdyby byl Bavorov **9:00** Hermie a lhářka Flo **9:35** GOODwillBOY II. (2. díl): Floorball **10:00** V posteli POD NEBESY IV. (2. díl) **10:55** Plnou parou do srdce Beskyd **11:30** Příroda kolem nás: Záchrana puštika a přikrmování ptáčků na krmítku **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 22. 7. 2020 **14:35** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Šumník **14:55** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat, či odejít? **15:55** San Salvador na Folkových prázdninách [P] **16:35** Okolo houslí **16:55** U Pastýře: S Janem Vokálem, biskupem královéhradeckým **18:00** Věk reformem: Protestantská reformace [P] **18:35** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **19:00** Továrna mezi vodami [P] **19:40** V pohorách po horách (50. díl): Stoh – Malá Fatra [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Poletuchy: Na skok do Kroměříže **20:50** Outdoor Films s Janem Saskou a Terezou Mlčákovou (81. díl): Pěšky z Českých Budějovic do Benátek **22:25** Dýka a kříž **0:15** Slezská Lilie 2016: koncert skupiny TGD – Trzecia Godzina Dnia (PL) **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 26. 7. 2020

6:05 Bol som mimo: Štefan Esztergályos **7:10** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (151. díl): Krojové inspirace napříč Slováckem **8:35** Večeře u Slováka: 17. neděle v mezidobí **9:00** Cvrlikání (27. díl): Jiří Smrž **10:10** Práce jako na kostele **10:30** Mše svatá z Akademických týdnů, Sněžné v Orlických horách [P] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:00** Muzikanti, hrajte **13:40** Poletuchy: Na skok do Štramberka **14:25** Na křídlech andělů **14:50** Dům ze skla? **15:55** Jako hořčičné zrnko (1. díl) **16:45** Cvrlikání (53. díl): David Stypka & Bandjeez **17:55** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:00** Cirkus Noeland (6. díl): Roberto, Kekulín a dobré skutky **18:30** Hermie a ustrašený pavouk **19:00** Animované biblické příběhy: David a Goliáš **19:30** Příroda kolem nás: rozinka a medvědi **19:50** Přejeme si... **20:05** Bůh v Krakově **21:50** Koncert tři sborů: Odry 2015 **22:45** Fatima: Poselství Rusku **23:25** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:40** Sierra Leone: Ježíš v ulicích **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 20. 7. o 20:15 hod.:

Prečo, otče? (Je nebo len pre veriacich?)

Mnohí ľudia pri rozhovore o nebi a večnosti argumentujú tým, že na to, aby sa niekto dostal do neba, nemusí byť kresťan, nemusí chodiť do kostola, dodržiavať 10 Božích prikázaní, atď... Ved' stačí iba žiť dobrý život, nerobiť nikomu zle. Ako to vlastne je? Čo sa stane s neveriacimi po ich smrti? Môže sa aj neveriaci človek dostať do neba?

Utorok 21. 7. o 17:00 hod.:

Viera do vreka (Keď zomiera niekto blízky)

Čo je dôležité pre zomierajúceho človeka? Nad čím premýšľa a ako mu môžeme pomôcť? Pozvanie do ďalšieho vydania relácie prijali novinár a moderátor Radovan Pavlík, zakladateľka Domáceho hospicu Duha Jana Sieberová a saleziánska spolupracovníčka Monika Kotulová.

Streda 22. 7. o 13:00 hod.:

Odpusť mi, Sergej (dokument)

Tridsať rokov po Sergejovej smrti sa mladá Američanka Karolina Walker, inšpirovaná jeho knihou a videniami v modlitbe, rozhodne ísť po Sergejových stopách do Ruska...

Štvrtok 23. 7. o 21:10 hod.:

Poltónklub (Braňo Letko)

Líder hudobnej skupiny Lámačské chvály, manžel a otec rodiny hudobným hosťom relácie. Okrem iného hovorí o dôležitosti odpustenia a návštevách väzňov spojených s modlitbami.

Piatok 24. 7. o 20:30 hod.:

Svätá Anna – Matka Panny Márie (dokument)

Svätá Anna je známa tým, že bola matkou Panny Márie a zároveň aj jej učiteľkou, ktorá ju naučila čítať Božie slovo a premýšľať nad ním. Svätú Annu si však zvlášť uctiejú ľudia v Bretónsku.

Sobota 25. 7. o 20:30 hod.:

Filip Néri / Buďte dobrí, ak môžete 2/2 (film)

„Buďte dobrí, ak môžete“, týmito slovami napomínal Filip Néri svojich mladých chovancov. Je patrónom mládeže a humoru. V roku 1622 ho pápež Gregor XV. vyhlásil za svätého.

Nedeľa 26. 7. o 10:30 hod.:

Svätá omša z Kluknavy

Priamy prenos z púte k svätej Anne.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

18. – 25. ČERVENCE 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 19. 7.		PO 20. 7.		ÚT 21. 7.		ST 22. 7.		ČT 23. 7.		PÁ 24. 7.		SO 25. 7.			
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	1768	1990	1768	1990	1213	1346	1673	1892		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	783	881	784	883	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	1433	1611	1769	1990	1213	1346	1438	1617		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1434	1612	1770	1991	1214	1347	1438	1618		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	813	914	813	914	1214	1347	813	914		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	1434	1612	1770	1991	1217	1351	1674	1894		
Antifona k Zach. kantiku	705	796	1155	1284	1170	1300	1435	1613	1780	2001	1218	1351	1439	1618		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	1771	1992	1771	1992	1218	1351	1675	1894		
Závěrečná modlitba	706	796	1156	1610	1433	1610	1435	1613	1437	1616	1218	1616	1439	1618		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	792	890	792	890	1219	1353	792	890		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1773	1994	1773	1994	1221	1356	1676	1895		
Závěrečná modlitba	706	796	1159	1288	1175	1305	1435	1613	1437	1616	1222	1356	1439	1618		
Nešpory:																
	SO 18. 7.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1176	1307	1435	1613	1774	1995	1223	1358	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1436	1614	1775	1997	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1776	1997	1776	1997	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1180	1310	1436	1614	1777	1999	1226	1361	810	911
Ant. ke kant. P. M.	705	795	706	796	1164	1294	1180	1310	1436	1615	1780	2001	1227	1361	706	797
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1180	1310	1778	2000	1778	2000	1227	1362	811	911
Záv. modlitba	706	796	706	796	1165	1610	1433	1610	1435	1613	1437	1616	1227	1616	707	798
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 19. 7. – 16. neděle v mezidobí

1. čt.: Mdr 12,13.16–19
 Ž 86(85),5–6.9–10.15–16a
 Odp.: 5a (*Tys, Pane, dobrý a shovívavý.*)

2. čt.: Řim 8,26–27

Ev.: Mt 13,24–43

Pondělí 20. 7. – nezávazná památka sv. Apolináře

1. čt.: Mich 6,1–4.6–8
 Ž 50(49),5–6.8–9.16bc–17.21+23
 Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)

Ev.: Mt 12,38–42

Úterý 21. 7. – nezávazná památka sv. Vavřince z Brindisi

1. čt.: Mich 7,14–15.18–20
 Ž 85(84),2–4.5–6.7–8
 Odp.: 8a (*Ukaž nám, Pane, své milosrdenství!*)

Ev.: Mt 12,46–50

Středa 22. 7. – svátek sv. Marie Magdalény

1. čt.: Pis 3,1–4a
 nebo 2 Kor 5,14–17
 Ž 63(62),2.3–4.5–6.8–9
 Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízni, Pane, můj Bože!*)

Ev.: Jan 20,1.11–18

Čtvrtek 23. 7. – svátek sv. Brigity

1. čt.: Gal 2,19–20
 Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11
 Odp.: 9a (*Okuste a vízte, jak je Hospodin dobrý.*)

Ev.: Jan 15,1–8

Pátek 24. 7. – nezávazná památka sv. Šarbela Machlúfa

1. čt.: Jer 3,14–17
 Jer 31,10.11–12ab.13
 Odp.: srov. 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)

Ev.: Mt 13,18–23

Sobota 25. 7. – svátek sv. Jakuba

1. čt.: 2 Kor 4,7–15
 Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6
 Odp.: 5 (*Kdo sejí v slzách, žnout budou s jasotem.*)

Ev.: Mt 20,20–28

ČTENÍ NEJEN NA PRÁZDNINY

NA ŽIVOT A NA SMRT
Isabelle Laurent • Z francouzštiny přeložila Tereza Heiderová • Revize překladu Kateřina Lachmanová

Život Šimona a Karla se změní v den, kdy jsou tito dva kamarádi rozděleni gestapem. Karel, mladý katolík, je poslán do vyhlazovacího tábora Auschwitz, kde potkává Maxmiliána Kolbeho, a Šimon, žid, zůstává osamocený, šířaný pocity viny. Co se s nimi stane? Co jim život přinese? Jak se vyrovnají s tíživým a bolestným tajemstvím? Potkají se ještě někdy? Tyto dva životy a jejich podivuhodný osud přenesou čtenáře do víru poválečných let, boje o přežití a skutečné síly odpuštění.

Paulínky • Brož., 130x200 mm, 296 stran, 329 Kč

ŽIJEME S PŘÍRODOU

ATLAS BYLIN
Marta Knauerová, Jana Drnková • Ilustrace Atila Vörös • Odpovědná redaktorka Andrea Brázdová

V knize naleznete více než 100 planě rostoucích druhů, které můžete najít v naší přírodě od časného jara až do pozdního podzimu. Rostliny jsou řazeny v knize abecedně, vždy podle barvy květů. Jednoduché určující znaky a fotografie pořízené v přirozeném prostředí pomohou k jejich snadnému určení všem, kdo se zajímají o přírodu a chtějí se o ní dozvědět něco více. Vezměte si knihu s sebou ven a poznávejte barevnou krásu, která nás obklopuje.

Edika v Albatros Media a. s. Váz., 167x225 mm, 144 stran, 249 Kč

SVÁTOST SMÍŘENÍ

ZPOVĚDNÍ ZRCADLO PODLE SKUTKŮ MILOSRDENSTVÍ
Zpracoval Pavel Mareš • Z polštiny část textů přeložil Václav Vacek • Nihil obstat doc. ThLic. Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L.

Smyslem tohoto prakticky zaměřeného zpovědního zrcadla je otevřít dveře naší duše a pomoci jejímu uzdravení. Vhodná pomůcka k dobré přípravě na svatou zpověď. Obsah: Svátost smíření je pozvání • Povzbuzení z Bible • Povzbuzení sv. Faustyny Kowalské • 5 podmínek dobré zpovědi • Skutky duchovního milosrdenství • Skutky tělesného milosrdenství • Modlitby.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., A6, 32 stran, 49 Kč

KALENDÁŘ NA ROK 2021

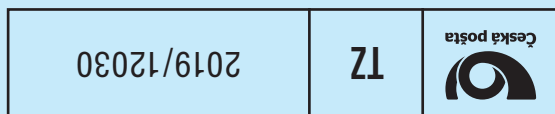
KATOLICKÝ KALENDÁŘ

Nástěnný měsíční kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2021.

KON-PRESS & VIA Brož., 165x235 mm, křídový papír, 59 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolku. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské, spolku. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@matticecm.cz; <http://svetlo.matticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@matticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@matticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.matticecm.cz; inzerce: redakce@matticecm.cz; Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se dopouští církevní autorita nevyjadřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.